

fuldstændig Ret i, at Produktionen er en betydelig, en meget betydelig Faktor i den danske Samfundshusholdning. Men det forholder sig vistnok her som saa mange andre Steder, at havde det danske Landbrug ført nøjagtigt Regnskab, da var der maaske ikke tidligere blevet købt slet saa meget, som sket er, af Raavarer til Fremstilling af forædlede Produkter, og der er mange Landmænd, der i Dag vil hævde, at skal man købe Majs til 40 Kr., ja, selv til 35 eller 33 Kr., og Foderkager, Oliekager, til en Pris, der ligger fra noget over 40 Kr. til op over 50, saa er det ikke sikkert, at man faar sine Penge igen. Naar denne Bestræbelse for, at Produktionen kan skaffe Penge ind i Landet, medfører, at man for lige saa mange Penge eller flere skal skaffe Raavarer ind i Landet, saa forstaaer jeg ikke, hvorledes den danske Handelsbalance skal blive ret meget bedre.

Der vil, saa vidt jeg kan forstaa, blive stillet Forslag om Udvalgsbehandling, og jeg vil ogsaa for mit Vedkommende sige, at det skulde glæde mig, om denne Udvalgsbehandling maa blive saa kort som muligt, for, som jeg straks nævnede, denne Sag er i høj Grad moden til at blive færdig fra Rigsdagens Haand. Men der er en Ting, man maa huske paa: at det Brødkorn, som man gennem denne Lovs Udfærdigelse ønsker at skaffe frem, ogsaa skulde komme frem i god Tilstand, og det færdige Produkt deraf komme frem saa billigt, at vi i alle Tilfælde ikke kommer over den Pris, der eksisterer i Dag. Byggryn, Kartofler og Rugbrød har været Hovednerven i den danske Befolknings Forsyning i de forløbne Krigsaar, og det har glædet mig, at Regeringen altid har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, at disse 3 Hovednæringsmidler blev holdt nede i saa billig en Pris som muligt. Jeg vil ogsaa haabe, at denne Kornlov, som forhaabentlig snart bliver færdig, maa indeholde Spiren til, at disse 3 Hovednæringsmidler ikke bliver dyrere, helst billigere.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det Udvalg, som bliver nedsat.

Jeppesen (Drusebjerg): Det foreliggende Lovforslag er i høj Grad præget af den Bedring i vore Tilførselsforhold, som har fundet Sted i de sidste Maaneder. Medens den Kornlov, som blev vedtaget sidste Aar, gjorde et ret stærkt Indgreb i vor Foderkornsbeholdning, kan man i Aar

nøjes med at indføre Afleveringspligt for det egentlige Brødkorn. Det er glædeligt, at det er kommet dertil, at Kornloven ikke behøver at være mere omfattende, hvorved Landbrugets Produktionsforhold vil blive bedret betydeligt i Sammenligning med de to foregaaende Aar. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) i den Betragtning, at det gælder for Landbruget om saa hurtigt som muligt at komme tilbage til de Forhold, som herskede før Krigen, da Landbruget i meget høj Grad var eksporterende af forædlede Landbrugsprodukter.

Det har jo vist sig under den Forhandling, som er blevet ført i det andet høje Ting, og er i nogen Grad blevet bekræftet ved Forhandlingen her i Dag, at det ikke er særlig store Spørgsmaal, der ligger Partiernes imellem. Hovedanstødsstenen, om jeg saa maa sige, er dette, om Kornudskrivningen skal foretages paa Grundlag af Ligning eller ikke. Jeg kan ikke se rettere, end at Ligningen vil være den retfærdigste Maade at foretage Udskrivningen paa, fordi man derigennem stiller alle Landboere lige, baade brødkorndyrkende og ikke-brødkorndyrkende, og jeg vil gerne i denne Forbindelse bede den ærede Ordfører for Venstre lægge sig den Udtalelse paa Sinde, som han fremførte med Hensyn til Kvalitetsvægten, at har det kunnet gaa i to Aar, saa kan det vel ogsaa gaa det Aar, der endnu er tilbage, navnlig i Betragtning af, at Udskrivningen nu er meget mindre omfattende, end den var for sidste Aars Vedkommende. Og dertil kommer, at den Ordning, som de to Partier særlig ønsker etableret paa Grundlag af Opfodringsforbud og Afleveringspligt, er den samme, som, saa vidt jeg erindrer, blev indført i 1914—15, hvor der i særlig Grad fra de to Partiers Side blev rejst Kritik, fordi Landbrugerne ikke blev stillet lige, idet de ikke-brødkorndyrkende Landbrugere slap for Afleveringspligten.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at det var et meget stort Offer, Landbruget maatte bringe, naar det skulde aflevere Brødkornet til den Pris, som er fastsat her i Lovforslaget. Dette kan jeg ikke erkende. Jeg kan ikke se, at det er et stort Offer for Landbruget at skulle aflevere Rugen til 30 Kr. pr. Td., saa meget mindre som det er for tidligt paa nærværende Tidspunkt at afgøre, hvorledes Rugprisen vil blive i Forhold til Majsprisen. Ganske vist er Majsprisen i Øjeblikket betydelig højere end Rugprisen, men den